

دوشنبه 16 شهریور 17 رمضان 7 سپتامبر

اعمال و عبادات شب هفدهم ماه مبارک رمضان...

اعمال و عبادات شب هفدهم ماه مبارک رمضان

این شب، از شب های برجسته ماه مبارک رمضان و شبی است که در بامداد آن، واقعه "نبرد بدر" و پیروزی پیامبر اسلام (ص) بر مشرکان و کافران، با یاری پروردگار منان واقع گردید.

اعمال عبادی این شب عزیز عبارتند از:

1- غسل

2- خواندن دعای: سبحان العزیز بقدرته، المالك بغلبته ...

3- خواندن دعای: یا صاحب محمد صلی الله علیه و آله یوم خنین و یا مُبیر الجبارین ...

4- خواندن دعای: اللهم هذا شهر رمضان، الذي أنزلت فيه القرآن ...

5- شکر خدا و دادن صدقه در روز هفدهم.

6- خواندن دو رکعت نماز، که در رکعت اول، پس از حمد، هر سوره ای می خواهد بخواند و در رکعت دوم، پس حمد، یکصد بار سوره توحید (قل هو الله احد) را قرائت کند و پس از سلام، صد بار بگوید: لا اله الا الله.

وقوع غزوه بدر در سال دوم هجری قمری

هنگامی که رسول خدا (ص) از شدت آزار و اذیت اهالی مکه، ناچار گردید که به مدینه منوره هجرت نماید و پس از هجرت، نخستین نظام حکومتی اسلامی را در این شهر بر پا نماید؛ دشمنی اهالی مکه، به ویژه قریش و سران قبایل و طوایف این شهر نسبت به آن حضرت و مسلمانان مدینه فزونی یافت و سرانجام تصمیم به یورش نظامی به سوی مدینه گرفتند.

سران قریش، مانند عتبه، شیبه، ولید بن عتبه، ابوجهل، ابوالختری و نوفل بن خویلد، رهبری سپاه کفر و شرک را بر عهده داشتند و تعداد افراد آنان، نهصد و پنجاه تن بود و هر روز ده یا نه شتر برای اطعام سپاهیان می کشتند.

پیامبر اکرم (ص) در روز دوازدهم ماه مبارک رمضان سال دوم قمری با تعدادی از یارانش به سوی کاروان قریش به سرپرستی ابوسفیان، رهسپار شد و در میان راه با تصمیم قریش مبنی بر هجوم آنان به سوی مدینه با خبر گردید و به سوی آنان حرکت کرد و زودتر از قریش به سرزمین بدر و چاه های آن رسید و چاه ها را به تصرف خویش در آورد. از آن سو، سپاه قریش نیز به بدر رسیده و در برابر سپاهیان اسلام قرار گرفتند. تعداد مسلمانان، سیصد و سیزده تن؛ حدود یک سوم سپاهیان کفر و شرک بود. در آغاز نبرد انفرادی و بسیاری سپس درگیری گروهی به وقوع پیوست و سپاهیان اسلام با رهبری خردمندان پیامبر (ص)، مشرکان و کافران را با شکستی سخت روبرو کرده و از بزرگان و فرماندهان آنان را کشتند، عده ای را زخمی و عده ای را اسیر کردند و مابقی، به سوی مکه عقب نشینی کرده و پیام پیروزی اسلام و شکست خفت بار کفر و شرک را به اهالی مکه رسانیدند.

در این نبرد، دلاوری های حضرت علی (ع) و حمزه سیدالشهداء به همراه سایر فرماندهان بسیار چشمگیر بود.

تعداد کشته های مشرکان در این واقعه، بیش از هفتاد نفر بود که اسامی برخی از آن ها بدین قرار است: حنظله بن ابی سفیان، حارث بن حضرمی، عامر بن حضرمی، عمیر بن ابی عمیر، عبیده بن سعید بن عاص، عاص بن سعید، عقبه بن ابی معیط، عتبه بن ربیع، ولید بن عتبه، شیبه بن ربیع، عامر بن عبدالله، حارث بن عامر، حارث بن ربیع، ابوالختری، نوفل بن خویلد، نضر بن حارث، ابوجهل، عاص بن هشام، مسعود بن امیه، امیه بن خلف، علی بن امیه و ...

گفتنی است که از میان هفتاد و چهار کشته مشرکان قریش، تعداد 22 نفر به دست امام علی (ع) به هلاکت رسیدند.

اما اسیران آنان نیز بیش از هفتاد تن بودند که اسامی برخی از آنان عبارت است از: ولید بن عتبه، عمرو بن ربیع، خالد بن ولید، هشام بن ولید، عکرمة بن ابی جهل، ابی بن ابی خلف و غیره، که تعداد دو نفر از آنان به دستور پیامبر اعدام و مابقی فدیه داده و پس از مدتی آزاد شدند.

بسیاری از آیات سوره انفال و آیاتی از سوره دخان، فرقان، حج، مؤمنون، قمر، اعراف، مزمل، اسراء، یونس، ابراهیم، مؤمنون، سجده و صافات درباره این واقعه نازل گردیده اند.

تاریخ وقوع این واقعه در روز هفدهم و به روایتی روز نوزدهم و به روایتی دیگر روز دهم ماه رمضان بوده است.

وفات عایشه در مدینه در سال 58 هجری قمری

عایشه دختر ابوبکر بن ابی قحافه، سومین زنی بود که به همسری رسول خدا (ص) افتخار یافت. وی یک سال و به قول طبری دو سال و نیم پیش از هجرت به مدینه، از سوی پدرش ابوبکر به نامزدی پیامبر (ص) درآمد و کمتر از یک سال پس از هجرت آنان به مدینه منوره، در سن نه سالگی، همسر پیامبر (ص) شد و به خانه آن حضرت منتقل گردید. عایشه به مدت نه سال با پیامبر (ص) زندگی کرد و به هنگام رحلت آن حضرت، هیجده ساله بود. پس از پیامبر (ص) به مدت چهل و هفت و یا چهل و هشت سال زندگی کرد و سرانجام در 66 سالگی و در هفدهم رمضان سال 57 و یا 58 قمری در مدینه وفات یافت و ابوهریره، جانشین مروان بن حکم بر وی نماز گذارد و در بقیع به خاک سپرده شد.

گفتنی است وی به مانند حفصه بنت عمر، در ایام حیات رسول خدا (ص) با درخواست ها و انتظارات بی جا از پیامبر (ص) و فخر فروشی بر سایر همسران رسول خدا (ص)، رنجش خاطر آن حضرت را فراهم می کرد و حتی آن حضرت به خاطر رفتار نكوهیده آنان، به مدت یک ماه از آنان کناره گیری کرد و به صورت تنها در حجره ای به سر می برد.

پس از رحلت پیامبر(ص) به خاطر برخورداری از امتیاز همسری رسول خدا(ص) و دختر خلیفه وقت بودن، به موقعیت های اقتصادی و اجتماعی دست یازید. وی مخالف سرسخت عثمان بن عفان (سومین خلیفه مسلمین) بود و مردم را بر ضد وی می شورانید. ولیکن پس از قتل عثمان به دست انقلابیون و انتخاب حضرت علی(ع) به خلافت اسلامی، با آن حضرت نیز از در ناسازگاری وارد شد و به بهانه خون خواهی عثمان، جنگ بزرگ جمل را به راه انداخت و در این راه از اصحاب معروف رسول خدا(ص) مانند طلحه و زبیر بهره جست و ده ها هزار تن از مسلمانان [اعم از موافقان و مخالفان خویش را] به کشتن داد و سرانجام با شکست فزاینده مواجه و با سرافکنندگی به مدینه برگشت.

عایشه، هم سن و سال حضرت فاطمه زهرا(س) دختر رسول خدا(ص) بود و چون عشق و علاقه زیاد رسول خدا(ص) به دخترش و دامادش علی(ع) و فرزندانشان حسن(ع) و حسین(ع) را می دید، در باطن ناراحت و عصبانی می شد و چون خود دارای هیچ فرزندی نشده بود، وجود فرزندان فاطمه زهرا(س) برایش بسیار دشوار بود. برای جبران این کمبود روحی، خواهرزاده اش عبدالله بن زبیر را به نزد خویش آورد و او را از خردسالی نگهداری کرد و بدین جهت به "ام عبدالله" معروف شد. وی در عهد رسول خدا(ص) نیز گاهی ناراحتی های خویش را نسبت به امام علی(ع) و همسرش زهرا(س) آشکار می کرد. روایت شد که علی(ع) روزی بر پیامبر(ص) وارد گردید و در نزد آن حضرت، همسرش عایشه نیز نشسته بود و علی(ع) میان پیامبر(ص) و عایشه نشست. عایشه که از نشستن آن حضرت در آن جا ناراحت شده بود، به صورت اعتراض آمیز گفت: آیا غیر از نزدیکی من جایی برای نشستن ات نبود؟ پیش از آن که حضرت علی(ع) پاسخش را بدهد، پیامبر(ص) پاسخ محکمی به وی داد. آن حضرت، دست خود را بر دوش علی(ع) گذاشت و فرمود: ساکت باش [عایشه!] با اذیت کردن برادرم، مرا آزار مده. زیرا او امیر مؤمنان، سید مسلمانان و پیشوا و مهتر پیشاتازان در روز قیامت است. او بر روی صراط می ایستد و دوستانش را وارد بهشت و دشمنانش را داخل جهنم می اندازد.

حضرت علی(ع) در جریان جنگ جمل، نامه ای برای عایشه نوشت و شخصیت وی را بدین گونه توصیف کرد: اما بعد فانك خرجت من بيتك عاصيه لله تعالي و لرسوله(ص)، تطليبن امرا كان عنك موضوعاً، ثم تزعمين انك تريدين الاصلاح بين الناس فخرّبتني ما للّساء و قود العساكر؟ و زعمت انك طالبه بدم عثمان، و عثمان رجل من بني اميه و انت امراه من بني تميم بن مره، ولعمري ان الذي عرضك للبلاء و حملك علي المعصيه لأعظم اليك ذنباً من قتله عثمان، و ما غضبت حتي اغضبت و لا هجت حتي هجّجت، فانقي الله يا عيشه! و ارجعي الي منزلك و اسبلي عليك سترك، والسلام.

رحلت سید فخر بن معدّ موسوی در سال 630 هجری قمری

خلاصه ای از زندگی این بزرگ مرد عرصه دین و دانش:

ولادت: سید شمس الدین، فخر بن معدّ موسوی، از علمای بزرگوار قرن ششم و هفتم هجری و از بزرگان شهر حله است، شهری که در قرون متمادی مهد علم و عالمان بوده است.

او از فرزندان ابراهیم مجاب، نوه امام کاظم علیه السلام است. نسب وی با ده واسطه به امام هفتم شیعیان، حضرت موسی بن جعفر علیهما السلام می رسد.

خاندان: خاندان ابن معد نیز مانند بسیاری از بزرگان حله، سراسر مجد و عظمت و افتخار است.

پدر او از بزرگان و شخصیت های برجسته زمان خویش به شمار می رفت و سید فخر در ابتدا افتخار شاگردی محضر پدر را داشت.

سید دو برادر داشت، یکی احمد بن معد که مردی پرهیزکار و با تقوا و شاعر بود و دیگر محمد بن معد که مانند برادر خویش از فقهای امامیه و علمای حله قلمداد می شد.

فرزند او عبد الحمید بن فخر بن معد نیز از فضلا و محدثین شیعه بوده و کتابی نیز از او نقل شده است.

علی بن عبد الحمید هم که نوه سید فخر است از جمله فقها و نامداران عصر خویش بوده و کتاب ارزشمند "الأنوار المضيئة" در شرح زندگانی و فضائل امام عصر حجة بن الحسن عجل الله تعالی فرجه الشریف از او به یادگار مانده است که یکی از منابع و مآخذ یحار الأنوار هم می باشد.

اساتید: سید فخر بن معد که در مهد علم و دانش پرورش یافته بود به اساتید آن دیار اکتفا نکرد و برای کسب دانش به کربلا، نجف، کوفه و بغداد نیز مهاجرت نمود و از اساتید آن شهرها نیز بهره ها برگرفت.

در کتب رجال بیش از 20 نفر از بزرگان نام برده شده که سید از آنان اجازه نقل حدیث گرفته، از جمله:

1 - پدر بزرگوارش معد بن فخر موسوی

2 - ابن ادریس حلی م 598 هجری

3 - شاذان بن جبرئیل قمی

4 - ابو منصور، حسن بن معیه علوی

5 - یحیی بن حسن بن بطریق حلی صاحب کتاب "العمدة"

6 - ابن سکون حلی

7 - سید قریش بن مهتّا

8 - محمد بن علی بن شهر آشوب مازندرانی نویسنده کتاب المناقب

شاگردان: در دامان این عالم بزرگوار علما و فقهای بزرگی پرورش یافته اند که هر يك چون خورشیدی در آسمان بی انتهای علم و اجتهاد می درخشند از جمله:

1 - فرزندش سید عبد الحمید بن فخر

2 - محقق حلی، صاحب کتاب "شرايع الإسلام"

3 - شیخ سدید الدین حلی، پدر علامه حلی

4 - سید رضی الدین، علی بن طاووس

5 - سید جمال الدین، احمد بن طاووس

6 - شیخ یحیی بن احمد حلی، پسر عموی محقق حلی

تالیفات: آنچه از کتب و نوشته های فخر بن معد به دست آمده عبارتند از:

1 - الحجة علی الذاهب إلی تکفير أبي طالب، یا إيمان أبي طالب علیه السلام

2 - الروضة في الفضائل والمعجزات

وفات: این عالم بزرگوار که بزرگترین افتخارش خدمت به خاندان و عترت پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله بود و عمر خویش را در این راه صرف نمود، در سال 630 هجری و در شب هفدهم ماه مبارک رمضان به سوی معبود شتافت و بیکر مطهر او را در کربلا معلای و در جوار بارگاه سید الشهداء علیه السلام به خاک سپردند.

درگذشت ابن زمسلمانی فقیه، قاضی، محدث، ادیب و شاعر در سال 727 هجری قمری

ابن زمسلمانی فقیه، قاضی، محدث، ادیب و شاعر دمشقی در سال 727 هجری قمری درگذشت. ابن زمسلمانی در سال 707 هجری نظارت بیمارستان نوری و تولیت خزانه عالی و دیوان نائب السلطنه شام را به عهده گرفت. همچنین وکالت بیت المال و کتابت دیوان انشا دمشق را به عهده دار بود. ابن زمسلمانی در دارالحدیث اشرفیه حدیث، فقه و تفسیر تدریس می‌کرد و از سال 724 هجری که به مقام قاضی القضاة حلب انتخاب شده تدریس را همچنان ادامه داد. «البرهان الکاشف عن اعجاز القرآن» از آثار مهم ابن زمسلمانی به شمار می‌رود.

تولد «ابوریحان بیرونی» در سال 354 هجری شمسی

«ابوریحان بیرونی» دانشمند بزرگ ایران زمین در عرصه های ریاضیات، نجوم و فیزیک در سال 354 هجری شمسی در بیرون شهر خوارزم متولد شد. بیرونی از جمله بزرگترین دانشمندان دوره اسلامی و از نوابع روزگار خود به شمار می‌رفت. وی علاوه بر علوم ریاضی، نجوم و فیزیک در رشته های تاریخ و جغرافیا و گاه شماری و زبان شناسی نیز استادی صاحب نظر بود. بیرونی محقق هوشمند و نکته سنج بود و سنن و عقاید ملل را بدقت مطالعه می‌کرد و سپس با بیطرفی و بدون تعصب درباره آنها قضاوت می‌کرد. او از 20 سالگی به سیر و سفر پرداخت و با بزرگانی چون خجندی و ابولوفای بوزجانی ملاقات کرد. از آثار بسیار ارزشمند ابوریحان بیرونی «آثارالباقیه؛ تحقیق ماللهند و التفهیم» را می‌توان بر شمرد.

تظاهرات در تهران و دیگر شهرها بر علیه رژیم پهلوی در سال 1357 هجری شمسی

مردم مسلمان و مبارز ایران تظاهرات عظیمی در تهران و دیگر سایر شهرها بر پا کردند. مردم انقلابی در حالی تظاهرات کردند که رژیم پهلوی آنان را ازبرگزاری کردن هر گونه راهپیمایی و تظاهرات منع کرده بود. تظاهرات این روز مقدمات راهپیمایی عظیم و تاریخی روز 17 شهریور را فراهم آورد.

امضای پیمان اتحاد بزرگ سیاسی اروپا در سال 1701 میلادی

نمایندگان 3 دولت اروپایی در سال 1701 میلادی؛ در لاهه هلند پیمان اتحاد بزرگ سیاسی اروپا را امضاء کردند. دولتهای انگلستان، هلند و آلمان این پیمان را بر ضد فرانسه و اسپانیا منعقد کردند و نتیجه این اتحاد؛ وقوع جنگهای 13 ساله در اروپا بود.

استقلال کشور برزیل در سال 1822 میلادی

کشور برزیل از سلطه پرتغال رهایی یافت و در سال 1822 میلادی استقلال خود را اعلام کرد. برزیل از کشورهای آرام آمریکای لاتین در قرن 19 میلادی بود اما پس از حمله ناپلئون بناپارت به کشورهای اروپایی ناآرامی در اروپا بروز کرد و این ناآرامی در برزیل تاثیر گذاشت زیرا پس از تصرف پرتغال بدست ناپلئون خانواده سلطنتی پرتغال به برزیل گریخت و دربار پرتغال به پایتخت برزیل منتقل شد. بعد از شکست ناپلئون ژان ششم شاه پرتغال به کشورش بازگشت اما پسرش در مقام نایب السلطنه در برزیل به حکومت پرداخت. او مدتی طولانی با نام پرووی اول بر برزیل حکمرانی کرد اما از سال 1822 میلادی حکومت برزیل مستقل شد.

وقوع قیام تاریخی «بوکسورها» در سال 1899 میلادی

قیام تاریخی «بوکسورها» در سال 1899 میلادی در چین بوقوع پیوست. بوکسورها لقب گروهی از نظامیان چینی موسوم به «آی - هو - چوان» یا «مشت های هماهنگ عادل» بود که در مخالفت با دخالتهای روزافزون دولتهای غربی و ژاپن در امور کشور چین، قیام کردند. از جمله اقدامات بوکسورها تصرف سفارتخانه های دولتهای غربی در شهر پکن و مبارزه شدید با فعالیت های مبلغان مذهبی اروپایی بود. اما سرانجام قیام ضد استعماری بوکسورها را نیروهای متحد اروپایی، آمریکایی و ژاپنی در چین سرکوب کردند و دولت چین مجبور شد که غرامت سنگینی به آنها بپردازد.

بمباران شهر لندن توسط 6000 هواپیمای بمب افکن آلمانی در سال 1940 میلادی

6000 هواپیمایی بمب افکن آلمانی شهر لندن را در سال 1940 میلادی بمباران کردند. بمب افکن های آلمانی با 400 هواپیمایی شکاری محافظت می شدند. این بمباران که بدستور مارشال گورنیک وزیر هواپیمایی آلمان نازی صورت گرفت 11 ساعت بطول انجامید. در این حادثه بیش از نیمی از شهر لندن ویران شد و عده زیادی از مردم این شهر جان خود را از دست دادند.